

२०७३ माघ २८ शुक्रबार १०-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे—तिमीले प्यारसँग भन्छौ—मीठा बाबा, त्यसैले मुखबाट रस आउँछ। ईश्वर वा प्रभु भन्दा त्यो रस
आउँदैन।”

प्रश्नः— कुनचाहिं धन्दा सर्वशक्तिमान् बाबाको हो, मनुष्यको होइन?

उत्तरः— पतित आत्माहरूलाई पावन बनाउनु, सारा विश्वलाई नयाँ बनाउनु— यो धन्दा बाबाको हो। बाबाले नै पावन बन्ने शक्ति दिनुहुन्छ। यो धन्दा मनुष्यले गर्न सक्दैनन्। मनुष्यले त सम्झन्छन्— भगवान्‌ले जे चाहनुहुन्छ, त्यो गर्न सक्नुहुन्छ। हाम्रो बिमारी पनि ठीक गर्न सक्नु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले यस्तो आशीर्वाद दिन्नँ। मैले त पावन बन्ने युक्ति बताउँछु।

गीतः— जाग सजनियाँ जाग ...

ओम् शान्ति। बेहदका बाबाले बच्चाहरूलाई जगाउनुहुन्छ। माता-पिता जसद्वारा सुख मिल्छ, उहाँ आएर अँध्यारो रातबाट जगाउनुहुन्छ। तिमी माता-पिताका बच्चाहरू हौ, जान्दछौ— हामी घोर अँध्यारोमा थियौं, अब जागिरहेका छौं। हुन त सारा ईश्वरीय परिवार हो। सारा दुनियाँका जो मनुष्य मात्र अनि यो सारा दुनियाँ छ, यो हो परमपिताको परिवार। माता-पिता परमात्मालाई भनिन्छ। अब परमपिताले विना आफ्नो रुग्नी, बच्चा कसरी पैदा गर्ने? खास यहाँकाले भन्छन्— तिमी माता-पिता, त्यसैले यो भयो परिवार। उनीहरूले त केवल गाउँछन्— तिमी यहाँ यथार्थमा छौ। परमपिताले आफ्नो परिवारलाई जगाइरहनु भएको छ। जाग बच्चा र बच्चीहरू, अब रात पूरा हुन्छ। अब दिन आउँदैछ। गाउँछन् पनि— ज्ञान सूर्य प्रगटा... तर अर्थ केही बुझैनन्। जति वेदशास्त्र पढेको भए पनि बुझैनन्। जसले बुझै उसले राम्रो कमाई गर्छ। जो बेसमझ हुन्छ, ऊ कंगाल बन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! मायाले तिमीलाई कति बेसमझ बनाइदिएको छ। एकातिर भन्छन्— हे परमात्मा, अर्कोतिर भन्छन् परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। एकातिर भन्छन्— सबै मनुष्य मात्र भाइ-भाइ हुन्। अथवा हामी एक पिताका बच्चा हौं। फेरि भन्छन्— जता हेर्छु, तिमी नै तिमी अर्थात् हामी सबै पिता हौं। अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीले जान्दछौ म आउँछौ नै परमधाम देखि। सबै धर्मकाले कुनै न कुनै भाषामा भन्छन्— हे परमपिता। त्यसैले पिता-माताको परिवार भयो नि। बाबा भन्नुहुन्छ— जसलाई तिमीले याद गर्छौ, उहाँको कर्तव्य त जानु पन्यो नि। उहाँले यति ठूलो सृष्टि रच्नुभयो। बाबामा सारा ज्ञान छ। उहाँलाई नै ज्ञानका सागर, नलेजफुल भनिन्छ। भन्छन् पनि उहाँ सत्य हुनुहुन्छ। सत्य बोल्नेवाला, सदैव अमर हुनुहुन्छ। अमर कथा सुनाउनुहुन्छ।

अहिले तिमीलाई थाहा छ— अमरनाथ शिवबाबाले हामीलाई अमरकथा सुनाएर अमरलोकको मालिक बनाइरहनु भएको छ। जो पनि पढ्ने बच्चा र बच्चीहरू हुन्छन्, कसका बच्चा? माता-पिताका। तिमी सबै पार्वतीहरू हौ। तिमीलाई अमरकथा सुनाइरहेको छु। आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिले वैकुण्ठ थियो। सृष्टिको यो नाटक घुमिरहन्छ। सत्ययुग, त्रेता... नयाँ घर पुरानो हुन्छ। स्वस्तिकामा पनि ४ भाग बनाएका छन्। अहिले तिम्रो चढती कला छ। गाउँछन् पनि— चढती कला... सबै मनुष्य मात्र तमोप्रधान दुःखबाट छुटेर सतोप्रधान बन्छन्। सृष्टि नै सतोप्रधान बन्छ, परमपिता परमात्मा वा केवल ईश्वर भन्नाले बाबाको टेस्ट आउँदैन। बाबा भन्दा वर्साको सुगन्ध तब आउँछ, जब आफूलाई बच्चा सम्झन्छौं। हामी बाबाका बच्चा हौं। हुन त सबै आत्माहरू बच्चा हुन्, तर अहिले बाबाले यो रचना रच्नु भएको छ। भन्दछन्— पतित-पावन

२०७३ माघ २८ शुक्रबार १०-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सीताराम। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणले भन्दैनन्— पतित-पावन आऊ, किनकि उनीहरू पावन हुन्छन्। साधु-सन्त सबैले गाइरहन्छन्। गान्धीजीले पनि गाउँथे— नयाँ दुनियाँ, नयाँ भारतमा नयाँ रामराज्य होस्। हातमा गीता उठाउँथे किनकि जान्दथे गीताद्वारा नै महाविनाश भयो र नयाँ दुनियाँ स्थापना भयो। गीता हो सर्व शास्त्रमयी शिरोमणि, गीता माता। त्यसो भए माताका पति को हो? भगवान्। उहाँ नै पतितलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। भगवानुवाच कृष्णलाई पतित-पावन भनिँदैन। मनुष्यले त कहिल्यै पतितबाट पावन बनाउन सक्दैनन्।

अहिले तिमी मीठा-प्यारा बच्चाहरूले भन्छौ— आत्मा परमात्मा अलग रहे....। भनिञ्छ— महान् आत्मा, पुण्य आत्मा.....यस्तो त भन्दैनन् महान् परमात्मा। फेरि आफूलाई शिवोहम् परमात्मा आदि किन भन्छन्? पुण्य आत्मा, पाप आत्मा भन्छन्, फेरि निर्लेप किन भन्छन्? तिमी ब्राह्मणहरूले ८४ जन्म लिएका छौ। यहाँ नै सारा खेल हुन्छ। यो शिवबाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ, ब्रह्माले होइन। ब्रह्मालाई त बयल (नन्दी) बनाइदिएका छन्। फेरि भूकुटीमा शिव देखाएका छन्। शिवको सवारी भूकुटीमा रहन्छ। कसैले पितृ आदिलाई ख्वाउँछन्। आत्मालाई बोलाउँछन्, त्यो पनि आएर छेउमा बस्छ। आत्मा एक तारा जस्तो हुन्छ। भन्छन्— भूकुटीको बीच चम्कन्छ....। अहिले तिमीलाई थाहा छ— यो बेहदको ठूलो खेल हो। सेकेण्ड-सेकेण्ड जुन बित्दछ, त्यसमा मनुष्यले ड्रामाको आधारमा पार्ट खेलेको हुन्छ। मनुष्यले ८४ जन्म कसरी लिन्छन्? सबैले ८४ जन्म लिँदैनन्। कोही त अहिले पनि माथिबाट आइरहेका छन्। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— जाग सजनीहरू... कन्याको विवाह गर्दा उनको शिरमा घडा राखेर त्यसमा दियो बाल्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिग्रो आत्माको ज्योतिको घृत अब खतम भएको छ। त्यसैले मलाई याद गच्छौ भने घृत भरिँदै-भरिँदै दियो बल्नेछ, फेरि तिमी मेरो पासमा आउँछौ। उहाँ निराकार बाबा नै रचयिता, निर्देशक र मुख्य कलाकार हुनुहुन्छ। याद कसलाई गरिन्छ? के ब्रह्मालाई? विष्णुलाई? होइन। दुःखमा सबैले याद गर्दैन् परमपितालाई। यो दुःख, सुख हार-जितको खेल हो। मायाले हराउँछ, बाबाले जिताउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म सर्वशक्तिमान् हुँ नि। फेरि यस्तो होइन— म बिरामी छु, भगवान्‌ले आशीर्वाद गरे त ठीक हुन्थे। म कुनै यो धन्दा गर्न आएको होइन। म आएको हुँ— पतितलाई पावन बनाउन, श्रीमत दिन। सबै भन्दा श्रेष्ठ हुनुहुन्छ शिवबाबा, फेरि नम्बरवार छन्। माला पनि छ नि। अब तिमीलाई थाहा भयो— हामी ईश्वरीय परिवार हौं। जसरी शिवबाबाको महिमा अपरमअपार छ, त्यस्तै रचनाको महिमा पनि अपरमअपार छ। त्यस्तै स्वर्गको महिमा पनि अपरमअपार छ। स्वर्गमा हीरा जुहारतका महल थिए। भगवान् रचनाकार हुनुहुन्छ, त्यसैले माता पनि हुनुपर्छ। तिमी यहाँ बस्दा पहिला बाबाको याद आउनु पर्छ। फेरि ब्रह्मा, विष्णु, शंकर सूक्ष्मवतन वासीको। ब्रह्माद्वारा स्थापना भइरहेको छ। यतिबेला तिमी ईश्वरीय परिवारका हौ, फेरि दैवी परिवार बन्छौ। त्यो पनि संगमयुगमा। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी... विराटरूपको चित्र पनि छ। केवल चोटी देखाइएको छैन। देवता क्षत्रिय... तर देवता भन्दा पहिले के थियो? अहिले बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। मसँग बुद्धिको योग लगाऊ र बेहदको वर्सा लेऊ। जन्मजन्मान्तर लिएका छौ। सत्ययुग, त्रेतासम्म २१ जन्म बेहदको वर्सा लिएका थियौ। अहिले त केही पनि छैन, फेरि बाबासँग लिनु छ। उनीहरूले त भन्छन्— परमात्मा नाम-रूप देखि न्यारा हुनुहुन्छ, उहाँ कसरी यहाँ आउनुहुन्छ। अरे! गीतामा छ श्रीमत भगवत गीता। भगवानुवाच कृष्णलाई भगवान् मानिँदैन। यो सबै ड्रामामा निश्चित छ। भगवान् हुनुहुन्छ निराकार ज्ञानका

२०७३ माघ २८ शुक्रबार १०-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सागर। फेरि पछाडि जसले राज्य गर्छ, उनीहरूको महिमा अलगै छ। सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण.... यतिबेला सबै छन् हिंसक काम कटारी चलाउने। लक्ष्मी-नारायणको लागि यस्तो भनिँदैन। उनीहरू त सम्पूर्ण श्रेष्ठाचारी थिए। त्यसैले बाबाको महिमा बेगलै छ। हरेक मनुष्य मात्रको बेगला-बेगलै पार्ट छ। कति सानो आत्मा छ, त्यसमा सारा पार्ट भरिएको छ। हुँ म पनि आत्मा तर मलाई सुप्रीम भनिन्छ। भक्तिमार्गमा दूला-दूला लिंग बनाउँछन्। त्यो पनि गलत हो। आत्मा त सबैको एक तारा जस्तै हुन्छ। ज्ञान सूर्य ज्ञान चन्द्रमा, ज्ञान सितारा पनि छन्। ड्रामामा यति पार्टधारी छन्। हरेकको आ-आफ्नो पार्ट छ। कसरी यो ड्रामा बनेको छ, यसलाई भनिन्छ— बेहदको नाटक। बाँकी त्यो नाटक त साधारण हो। ४ घण्टाको रील हुन्छ। यसको रील त ५ हजार वर्षको छ। फेरि उनीहरूले भन्छन्— कलियुगको आयु ४ लाख ३२ हजार वर्ष हुन्छ। कति गफ लगाउँछन्। मृत्यु सामुन्ने खडा छ, तैपनि घोर अँध्यारोमा छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— अब जाग, तिमी भगतले भगवान्‌लाई याद गर्दै आएका छौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— भक्तिमार्ग खतम हुन्छ। म आएको छु ज्ञानद्वारा उज्यालो बनाउन। यतिबेला हेर, मनुष्यमा क्रोध कति छ। लडाई नै सिकिरहन्छन्। जब रावण राज्य सुरु हुन्छ, तब यी सबै सुरु हुन्छन्। सत्ययुगमा त हुन्छ नै रामराज्य। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमी बच्चाहरूलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु। फेरि जब तिमी गिछौं, पावन राजा फेरि पतित बन्छन्। अहिले त ती पनि छैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू तिमीले सधैं समझ— शिवबाबाले यिनीद्वारा सुनाइरहनु भएको छ। जो सुनेर यी महाराजा महारानी बनेका थिए, उनै अहिले पतित बनेका छन्। यो हो आसुरी सृष्टि। त्यो हो ईश्वरीय सृष्टि। राम र रावण नाम प्रसिद्ध छ। रावणको अर्थ कसैले पनि जान्दैनन्। नर र नारी दुवैमा ५ विकार छन् त्यसैले १० शिर देखाउँछन्, त्यसैले यसलाई रावणराज्य भनिन्छ। दीपावलीमा पूजा गर्छन्। महालक्ष्मीलाई ४ हात दिएका छन्। दुई लक्ष्मीका, दुई नारायणका। बाँकी विष्णु अरू कुनै चीज होइनन्। अब तिमी राजाहरूका राजा बन्छौ, डबल शिरताज। यतिबेला तिमी स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ। तिमीलाई थाहा छ— हामीले ८४ जन्म लिन्छौ। बेहदका बाबासँग बेहदको सुख, हदका बाबासँग हदको सुख मिल्छ। सत्ययुग हो ब्रह्माको दिन, कलियुग हो ब्रह्माको रात। प्रजापिता पनि अवश्य यहाँ हुन्छन्। शिवबाबाका सन्तान त सबै हुन्। फेरि ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण र ब्राह्मणीहरू रच्नुहुन्छ। नत्र यति बच्चाहरू कसरी एडप्ट हुन्छन्। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा एडप्ट गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो त तिमीहरू मात्रै हौ। अब तिमीलाई नयाँ जन्म मिल्छ। बाबाको सम्पत्ति तिमीलाई मिल्छ। विश्वको राजाई मिल्छ, ब्रह्माद्वारा। ब्रह्मालाई सूक्ष्मवतनमा देखाएका छन्। तर त्यहाँ कसरी भेट्ने? बाबालाई मुरली चलाउनको लागि अवश्य रथ चाहिन्छ। गीता हो यहाँको नम्बरवन शास्त्र। बाँकी सबै शास्त्रहरू हुन् बच्चा। पहिला हुन्छ देवताहरूको वंश, फेरि क्षत्रियहरूको.... जसले पनि धर्म स्थापन गर्छन्, उनीहरू पहिला सतो फेरि रजो, तमोमा आउँछन्। जसरी क्राइस्ट आए, उनी पहिला पवित्र थिए। जबसम्म कुनै विकर्म हुँदैन तबसम्म दण्ड मिल्न सक्दैन। सत्ययुगमा पवित्र आत्मा आउँछन्। त्यहाँ माया नै हुँदै, न त्यसैले दुःख पनि हुँदैन। हाम्रो विकर्म तब सुरु हुन्छ जब वाममार्गमा जान्छौं। यो बुझ्नु पर्ने कुरा हो। विकर्माजित संवत् पनि हुन्छ फेरि हुन्छ, विकर्म संवत। कथाहरू त धेरै छन्। मोहजित राजाको पनि कथा छ। मोहजित हुन् लक्ष्मी-नारायण। त्यो हो रामराज्य। अहिले छ रावणराज्य। रावणलाई जलाउँछन्। आधाकल्प रामराज्य फेरि आधाकल्प पछि रावणराज्य हुन्छ। यो स्वदर्शन चक्रलाई तिमीले जान्दछौ। तिमीहरू सबै परमपिताका

२०७३ माघ २८ शुक्रबार १०-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सन्तान हौ। डाइरेक्ट बाबाले ब्रह्माद्वारा एडप्ट गर्नु भएको छ, त्यसैले तिमीलाई सिकीलधे बच्चा भनिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) आत्मा रूपी दीपकलाई सदैव जागृत राख्नको लागि यादको घृत थपिराख। यादद्वारा आत्मालाई सतोप्रधान बनाऊ।

२) सदा ज्ञानको उज्यालोमा रहनु छ। बेहद ड्रामालाई बुद्धिमा राखेर स्वदर्शन चक्रधारी बनु छ।

वरदानः— श्रेष्ठमत प्रमाण हरेक कर्म, कर्मयोगी भएर गर्ने कर्मबन्धन मुक्त भव

जुन बच्चाहरू श्रेष्ठमत प्रमाण, हरेक कर्म गर्दा बेहदको रुहानी नशामा रहन्छन्, उनीहरू कर्म गर्दा कर्मको बन्धनमा आउँदैनन्। न्यारा र प्यारा रहन्छन्। कर्मयोगी बनेर कर्म गर्ने भएकाले उनीहरूको पासमा दुःखको लहर आउन सक्दैन। उनीहरू सदैव न्यारा र प्यारा रहन्छन्। कुनै पनि कर्मको बन्धनले उनीहरूलाई आफ्नो तर्फ खिँच्न सक्दैन। सदैव मालिक भएर कर्म गराउँछन्। त्यसैले बन्धनमुक्त स्थितिको अनुभव हुन्छ। यस्ता आत्मा स्वयं पनि सदैव खुशी रहन्छन् र अरूलाई पनि खुशी दिन्छन्।

स्लोगनः— अनुभवहरूको अधिकारी बन्यौ भने, कहिल्यै धोका खाँदैनौ।